

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk a „Missziói látás és gyakorlat a 21. században a magyar protestáns egyházakban és gyülekezetekben.” című konzultációra

2014. március 8-án konzultációt tartunk a magyar protestáns egyházak lelkészei, missziói vezetői, szervezetei és minden érdeklődő számára, hogy megosszunk egymással missziói látásunkat és gyakorlatukat. Emellett lehetőséget szeretnénk nyújtani az érdeklődőknek, hogy megismerhessék az Interserve (IS) szolgálatát és Paul Bendor-Samuelt, a szervezet nemzetközi igazgatóját. Az elméleti alapokon túl konkrét példákon keresztül szeretnénk közösen keresni a magyar missziói részvétel gyakorlati lehetőségeit.

Helyszín: MEÖT székház, tanácsterem (Bp. XI. Magyar Tudósok Körútja 3.)

Program:

9.00-9.10	Köszöntés, igei bevezetés (Dagmar Baron, az IS eurázsiai igazgatója)
9.10-10.00	A missziói szervezet és az egyház együttműködésének új paradigmája (Dr. Paul Bendor-Samuel, az IS nemzetközi igazgatója)
10.00-10.15	Kávészünet
10.15-10.45	A missziói gyülekezet és külmisszió – gyakorlati tapasztalatok (Dr. Molnár Sándor lelkipásztor – Bp. Külső-Kelenföldi Ref. Gyülekezet)
10.45-11.15	Misszió lehetőségeink Közép-Ázsiában (Jó András, az IS eurázsiai igazgatóhelyettese)
11.15-12.30	A református, evangélikus, baptista és pünkösdi missziói vezetők felszólalása és beszélgetés
12.30	Összegzés
13.00-14.00	Ebéd

A rendszerváltás után huszonnégy évvel ma már talán nem kell senkit meggyőzni egyházainkban arról, hogy a misszió – és azon belül a külmisszió – a gyülekezetek és az egyházak küldetésének középpontjában áll. Azonban az egyházak által főállásban kiküldött misszionáriusok száma elenyésző. Hol vannak Molnár Mária, Babos Sándor, Kunst Irén, Cserepka János, Döbrössy Lajos vagy a többi jól ismert magyar misszionárius és az őket kiküldő gyülekezetek utódai? Van-e külmissziói látás ma a protestáns egyházakban? A főállású misszió ma milyen szervezeti keretek között folyják? Ki küldjön ki misszionáriust: a gyülekezet, a felekezet, ökumenikus testület, egyesület, nemzetközi szervezet? Valamilyen összefogás keretében történjen a kiküldés? Végso soron ki felel a misszionáriusért? Ki ad neki fizetést? Ki felügyeli a munkáját? Kihez fordulhat, ha nehézségei vannak neki vagy családjának? Szeretnénk Önnel is együtt keresni a választ.

Az előadásokat és a beszélgetést tolmácsoljuk.

Kérjük, részvételi szándékát jelezze e-mailben: interserve.hu@gmail.com

Az előadásokról részletesebben:

Az Interserve 160 éve segíti az egyházakat Ázsia és az arab világ missziójában. Tény, azonban hogy az utóbbi évtizedekben a missziós társaságok és a küldő egyházak viszonya jelentősen megváltozott. Míg korábban az egyház mintegy „kiszervezte” külmisszióját a társaságoknak, ma egyre inkább az egyházak maguk szeretnék kézbe venni missziós projektjeiket, és a szervezetre háttértámogatóként, közvetítőként tekintenek. Ez a folyamat oda vezetett, hogy a gyülekezetek könnyebben megvalósítható missziós feladatokra koncentrálnak és a „föld végső határa” alig vonzza őket. Az Interserve nemzetközi vezetősége évek óta törekszik a párbeszédre az egyházakkal, hogy közösen új együttműködési modelleket tudjunk kialakítani, hogy az életlen népek missziója ne kerüljön ki a „nyugati” egyházak látómezejéből. Dr. Paul Bendor-Samuel, az Interserve nemzetközi igazgatója az egyházak és a missziói szervezetek között kialakuló újfajta viszony nemzetközi példáival szeretne hozzájárulni ehhez a közös gondolkodáshoz.

Ezután az Interserve és a Külső-Kelenföldi Református Gyülekezet missziói együttműködéséről számol be Dr. Molnár Sándor lelkipásztor. A gyülekezet 2013 májusában „küldte ki” Jó Andrást és családját missziói szolgálatra, melyet az Interserve kötelékében végez. Sándor beszámol arról, hogy ez a missziói részvétel milyen terheket és áldásokat jelent a gyülekezet számára. Magyarországon talán ez az egyik, ha nem a legelső példa arra, hogy egy viszonylag kis gyülekezet hogyan tud önállóan főállású misszionáriust kiküldeni. Isten többféle formában bátorította a gyülekezet vezetőit, hogy terjesszék ki figyelmünket újra azokra a területekre, ahol a magyarokat testvéreknek tekintik, de a Megváltó Krisztust nem ismerik. Az ujugrok, kirgizek, kazahok, mongolok, üzbégek, tadzsikok, türkmének még ma is szinte teljesen életlen népeknek számítanak. Ki vigye el közénk az Örömhírt, ha nem mi, akik már életet nyertünk, és akiket testvéreiknek tartanak? Célunk nem az, hogy magyarok tömegei menjenek misszióba, de az annál inkább, hogy a gyülekezetek imádkozzanak e népekért és keressék Isten vezetését ebben a kérdésben is. Az ázsiai ébredési mozgalmak nagy tanulsága, hogy Isten ott ad megújulást, ahol a gyülekezetek felemelik tekintetüket saját belső világukról és Krisztus elhívása értelmében igyekeznek tanúi lenni a föld végső határáig. Hisszük persze, hogy lesz végül néhány olyan testvér, akiket Isten elhív a hosszú távú missziós szolgálatra. Sőt, ennek nyomán idehaza is ébredés és megújulás támad!

Jó András a magyar misszió előtt álló lehetőségekről és arról a körvonalazódó missziói mandátumról fog röviden beszélni, mely a különféle rokon népek felé kezd körvonalazódni egyházaink előtt, különös tekintettel a 24 milliós ujugr népre, akik minket legközelebbi rokonaiknak tartanak, és Ázsia egyik legnagyobb életlen népcsoportjaként tartják őket számon. Az előadás nem titkolt célja annak a látásnak a felelevenítése, mely a 40-es években még meghatározó volt a magyar missziós körökben, mégpedig, hogy nemzetünknek küldetése van az ázsiai rokon népek felé. Ahogy Dr. Makkai Sándor püspök fogalmazott 1933-ban Babos Sándor mandzsúriai szolgálatra szóló kibocsátó istentiszteletén: „*Mi vagyunk a legkisebb fiú a nagy ural-altáji családban. Árván, csodaképpen itt maradtunk Európa közepében. Nagyobb testvéreink nyomtalanul elpusztultak. Kelet lelkét társtalanul ma mi képviseljük. Tragédiánk ez, de büszkeségünk is. Most mi merjük kinyújtani kezünket az ősi bölcső felé. Csodálatos hívás, parancs ez, hogy éppen ma, ebben a háborúzó, kétségbeesett világban küldjünk lelkész az ősi bölcsőhöz, hogy keressen lelki rokonokat a testi rokonok között...*” (Pagodák Árnyékában, Babos Sándor magyar misszionárius levelei alapján összeállította Némethy Sándor, 1944, Budapest, Magyar Református Külmissziói Szövetség, 25. oldal)

A konzultáció során hallhatunk az egyes protestáns egyházakban folyó missziói törekvésekről, illetve a misszióba küldés jelenlegi gyakorlati lehetőségeiről. (Református Zsinat Missziói osztály, EKME, Baptista Egyház, Pünkösdi Egyház).

A megszólalók mellett nagy szeretettel hívjuk a missziói szervezetek képviselőit és mindenkit, akit a téma érdekel, illetve aki szeretne megismerkedni Paul Bendor-Samuellel és az Interserve munkájával.

A konzultáció végén szerény ebédre várjuk vendégeinket, ezért kérjük, feltétlenül jelezzék részvételi szándékukat Jó Andrásnak! (interserve.hu@gmail.com)